

Unuttuk

– Sebahat · 01 Ekim 2012

“Unuttuk suyun, ekmeğın tadını
Unuttuk çocuk gülüşlerimizi
Ve unuttuk aşka gelmeleri
Altından geçtiğimiz gökkuşuğını
Tek tek kurşuna dizdik
Asarak geceye her şıfayı
Oturup Mesih bekledik
Yok mu? bir kurtarıcı dedik
Ki bazıları fırar etse de
Bu yara kapanmaz
Bu yara kapanmamalı
Bu yara kapanmayacak

Yalnızlığın hakkını vermedi ayrılık
Tanıdık bir sevdadan alıntı olmalı
Ayrılığın beni bu kadar yakından tanıtması
Bu yüzden, ne zaman aklıma düşsen
İki kere düşündüm seni
Bir hakkımdan vazgeçerek
İllaki iki kere severim
İki kere yüreğinden öperek
Diyorum ki, içime biriken ateş
Sensiz yanmaz
Sensiz yanmamalı
Sensiz yanmayacak

Beni yalan sevdalarla karıştıran
İnanmak için, ölmemi bekleme
Yaşarken ölmeyi iyi bilirim zira
Bu sebepten, şiirlerin yavanlığı
Kendime dar gelmelerim
Lazımsa eğer hüzün
Şöyle en afilisinden
Yalanların kuranderinde
Hulasa dinmeyen bir sancı

İllaki adım geçer
İllaki adım geçmeli
İllaki adım geçecek

Bağırsam, duymaz
Çağırısam, suçlanır eylül
Kuşların uçmadığı
Kervanın geçmediği bir yerde
Çabuk bir merhaba ile
Bütün umutlar rehin alınır
Affet beni demenin manasızlığında
Lakin mühürlenir aşk
Yeniden açılır sayfalar
Ve silinmesin diye anlıma
Adın yazılır
Adın yazılmalı
Adın yazılacak